

nie mamy „podsumowanie chrystologiczne”, gdzie zamierzeniem Autora jest „mimo różnicowań (...) ukazać jeden obraz Chrystusa” (s. 178).

Na pochwałę zasługuje umieszczenie indeksów autorów, a zwłaszcza tekstów biblijnych. Każda szanująca się publikacja biblijna powinna mieć taki indeks biblijny.

Pisał gdzieś Z. Poniatowski, że nie ma w biblijstyce polskiej opracowań monograficznych z zakresu chrystologii. Trudno było zaprzeczyć. Ale teraz, kiedyśmy otrzymali taką monografię oraz inną tegoż autora: *U podstaw chrystologii Nowego Testamentu*, Wrocław 1976, możemy już nie mieć kompleksu zaniedbania. No cóż, dorabiamy się, a zaniedbania nie zawsze z naszej płyną winy.

Książkę o Langkammera trzeba polecić nie tylko studentom teologii, ale wszystkim tym, którzy chcą zgłębić problem Chrystusa u źródeł. W szczególny sposób nadaje się dla zespołów, grup biblijnych, dla których (wspólna) medytacja nad słowem Bożym może być źródłem autentycznej religijności.

Kraków

KS. JERZY CHMIEL

M. KOTLARCZYK, *Sztuka żywego słowa. Dykcja — ekspresja — magia*, Rzym 1975, ss. 402.

Książka Mieczysława Kotlarczyka składa się z trzech części: część I: Dykcja i część II: Ekspresja, w kształcie nieznacznie różnym, były wydane jako jedna publikacja pt. *Podstawy sztuki żywego słowa* (Warszawa 1961 i 1965). Natomiast część III: Magia jest *novum* omawianej książki.

Jest to opis faktów głównie z dziedziny metapsychologii, opis zjawisk, które miały miejsce w dziejach sztuki żywego słowa, a bez których wiedza o przedmiocie byłaby niepełna.

Cenny to wkład do techniki i kultury żywego słowa, które choć przechodzi dziś pewien kryzys, to jednak jest zawsze na nie zapotrzebowanie. Dlatego piękna praca M. Kotlarczyka jest godna polecenia wszystkim tym, którzy zajmują się głoszeniem słowa Bożego. Książka to użyteczna nie tylko dla homiletów i liturgistów, lecz także dla tłumaczy tekstów biblijnych i liturgicznych.

Kraków

KS. JERZY CHMIEL